

BIULETYN INFORMACYJNY

**Stowarzyszenia „Kraina Sanu”
- Lokalna Grupa Działania**

Adamówka • Grodzisko Dolne • Jarosław • Kuryłówka • Sieniawa • Tryńcza • Wiazownica

Fot. Urszula Starzak

Publikacja współfinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich Europa Inwestująca w obszary wiejskie operacja mająca na celu realizację działania 4.31 Funkcjonowanie Lokalnej Grupy Działania, nabywanie umiejętności i aktywizacja, w ramach Osi 4 Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013

Fotografie Urszuli Starzak

..... W numerze

- 4** Podpisaliśmy umowę
Realizacja projektu współpracy stała się rzeczywistością
- 5** Nowe szatnie w Zapałowie i Wiązownicy
- 6** To moja pasja - rozmowa z Panią Salomeą Misztal
- 8** Ocalamy od zapomnienia
- 10** Złować wielką rybę
- 13** Wielkanocne tradycje
- 14** Twórczość Teresy Bartnik
- 16** Twórczość Bogusławy Kohyt
- 18** Zespół śpiewaczy „Majdaniacy”

Serdecznie dziękujemy Paniom Elżbiecie i Urszuli Starzak za możliwość opublikowania wierszy oraz fotografii.

KONTAKT:

Biuro Stowarzyszenia "Kraina Sanu"- Lokalna Grupa Działania
37-204 Tryńcza 127
tel. /016/ 642 - 23 - 20
e-mail: krainasanu.lgd@gmail.com
www.krainasanu.pl

*Z okazji Świąt Wielkanocnych
najserdeczniejsze życzenia przepiętne radością
obcowania z rodziną i przyjaciółmi, miłością
oraz refleksją związaną z tym piętnym zadumy,
ale także radosnym czasem
dla Wszystkich Mieszkańców LGD.*

WIOSNA

Jabłoń jeszcze zaciska pąki w tysiącach rąk,
a już zieleń ma pod swym nikłym cieniem.
Wiśnie niecierpliwie rozsypały białe welony
-jak panny młode idące za szczęściem.
tulipan chciał pochwalić się czerwienią,
(którą mógłby zawstydzić twe serce)
a już żonkil zazdrosny wyrzucił z siebie całe ciepło.

Biegnij do lasu na dywan zawilcowi - fiołkowy,
a w nim ułożywszy ręce i głowę
spójrz na jaskółkę żalobną, bociana w białym fraku.
Zaczerpnij dla siebie od skowronka nuty
...i powiedz kukułce że jesteś tu cały...

Już krokusy jak straż strzegą ogrodów,
pierwszy motyl cieszy się swym lotem...
Jeszcze kilka kaczeńców, obudzonych miłości,
kilka spojrzeń w niebo, rozdeptanych mleczu
...i ziaren oddanych Matce Ziemi .
...a potem ...już lato...

Elżbieta Starzak

PODPISALIŚMY UMOWĘ

11 lutego br. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego, pomiędzy Samorządem Województwa Podkarpackiego a Stowarzyszeniem „Kraina Sanu” – Lokalna Grupa Działania została podpisana umowa przyznania pomocy w ramach działania „Funkcjonowanie lokalnej grupy działania, nabywanie umiejętności i aktywizacja”, objętego PROW na lata 2007-2013.

W ramach realizacji operacji do najważniejszych zadań Stowarzyszenia należy: - zapewnienie sprawnej i efektywnej pracy LGD, - doskonalenie zawodowe osób uczestniczących w realizacji LSR, - pobu-

dzenie zaangażowania społeczności lokalnej w rozwój obszaru objętego LSR i budowanie kapitału społecznego na tym obszarze, poprzez prowadzenie działań promujących obszar LGD, organizację szkoleń dla lokalnych liderów, organizację wizyt studyjnych, - sprawne wdrażanie LSR poprzez prowadzenie działań informacyjnych, bezpłatne doradztwo dla beneficjentów w ramach działania „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju”, organizację naborów wniosków, organizację szkoleń dla mieszkańców LGD, - wsparcie rozwoju turystyki, poprzez prowadzenie badań w zakresie produktów i usług turystycznych. Zawarta umowa opiewa na kwotę 1 298 347,87 zł i obejmuje lata 2011-2015.

Red.

REALIZACJA PROJEKTU WSPÓŁPRACY STAŁA SIĘ RZECZYWISTOŚCIĄ

W ostatnim numerze biuletynu pisaliśmy o projekcie realizacji wspólnego przedsięwzięcia pomiędzy Stowarzyszeniem „Kraina Sanu” a Stowarzyszeniem „Dorzecze Mleczki”, która obejmuje obszar Gminy Przeworsk, Gminy Gać i Gminy Zarzecze. W lutym, po przeprowadzonej weryfikacji wniosków, pomiędzy Samorządem Województwa Podkarpackiego, a Stowarzy-

szeniami zostały podpisane umowy przyznania pomocy na realizację Projektu Współpracy pn. „Nordic Walking Park Podkarpacie Centrum”. Obecnie trwają prace nad opracowywaniem projektu przebiegu tras i konsultacje w gminach. Na zakończenie realizacji zadania, we wrześniu odbędzie się impreza inauguracyjna połączona z rajdem nordic walking.

Red.

GMINA WIĄZOWNICA **NOWE SZATNIE W ZAPAŁOWIE** **I WIĄZOWNICY**

W Zapałowie wybudowano budynek szatni stanowiący zaplecze dla boiska sportowego LKS ORKAN Zapałów. Tymczasem w Wiązownicy trwa rozbudowa istniejącego budynku klubowego.

Realizacja projektu pn.: „Przebudowa i rozbudowa budynku szatni w Wiązownicy oraz budowa budynku szatni w Zapałowie” Gmina Wiązownica rozpoczęła się w 2010 r. Na dofinansowanie ww. zadania został złożony wniosek o przyznanie pomocy do LGD Kraina Sanu w ramach działania „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju” dla operacji, które odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działania Odnowa i rozwój wsi. Prace w Zapałowie rozpoczęto w czerwcu 2010 r. Obejmowały budowę budynku szatni oraz wykonanie przyłączy: wodociągowego, kanalizacji sanitarnej, energetycznego i gazowego. Do podgrzewania ciepłej wody użytkowej wykorzystano ciepło z kolektorów słonecznych. Powierzchnia zabudowy wykonanego obiektu budowlanego wynosi 94,97 m², natomiast powierzchnia użytkowa 72,92 m². W budynku znalazły miejsce: szatnie, natryski, wc, pomieszczenie dla sędziego, kotłownia i pomieszczenie gospodarcze. Prace budowlane zostały zakończone jesienią 2010 r. Natomiast w sierpniu 2010 r. rozpoczęto prace budowlane związane z rozbudową i przebudową budynku szatni sportowej stanowiącej zaplecze sportowe dla Klubu Sportowego Wiązownica. Roboty budowlane mają na celu zapewnienie poprawy warunków sanitarnych dla zawodników oraz lepszej obsługi boiska piłkarskiego w zakresie składowania sprzętu sportowego itp. Na parterze budynku mieszczą się szatnie, natryski, wc i kotłownia, zaś na piętrze znajdują się pomieszczenia klubowe, gabinet trenera, wc oraz pralnia. Tutaj również do podgrzewania ciepłej wody użytkowej wykorzystano ciepło z kolektorów słonecznych. Rozbudowany i przebudowany budynek charakteryzuje się powierzchnią zabudowy wynoszącą 180,50 m² oraz powierzchnią użytkową równą 156,47 m². Obecnie wykonano stan surowy obiektu, prace wykończeniowe mają zakończyć się w czerwcu bieżącego roku.

Jolanta Siemieniak

Budynek szatni w Zapałowie.

Budynek szatni w Wiązownicy.

TO MOJA PASJA

Rozmowa z Salomeą Misztal - bukieciarką i hafciarką z Grodziska Dolnego

Pani nazwisko jest bardzo popularne w Grodzisku Dolnym i każdy kojarzy je z tradycją robienia przepięknych, konwaliowych bukietów zdobiących czapki grodziskich Turków. Kto Panią nauczył tej sztuki i jak długo to trwa?

Nauczyłam się tego od swojej mamy i od starszej siostry, ale tak po prawdzie wydaje mi się, że potrafiłam robić te kwiaty sama z siebie. Wystarczyło mi uważnie przyrzeć się roślinom w przyrodzie i później próbowałam je odtworzyć. Czasem wymyślałam własne kwiaty, tak jak je widziałam w wyobraźni. A zajmuje się tym od najmłodszych lat, odkąd sięgam pamięcią. Urodziłam się w 1920 roku. Mam już sporo lat, ale pamięć i ręce są jeszcze całkiem sprawne. W tej chwili myślę nad wzorem haftu na poduszkę, bo oprócz kwiatów bardzo lubię haftować i wyszywać gorsety.

Proszę zatem powiedzieć jak to się stało, że właśnie to haftowanie i robienie bukietów stało się Pani pasją?

W czasach mojej młodości, jak i później, niewiele było tu takich Panien, które miałyby takie umiejętności. Przy różnych okazjach było więc sporo zamówień. Trudno było odmówić, gdy ktoś przyszedł i poprosił o zrobienie np. bukietu, chociaż to było nieraz bardzo wyczerpujące i często zarywało się z tego powodu noce. Wtedy bardzo dużo robiło się tych kwiatów na imieniny czy wesela. Wiele kwiatów służyło również do dekoracji obrazów w domach, kapliczek przydrożnych i do dekoracji cmentarzy z okazji Wszystkich Świętych.

Czy pamięta Pani swoje pierwsze, samodzielne wykonane prace?

Pierwsze kwiaty były proste i pojedyncze, np. róże, powoje, lilie, astry, konwalie. Potem było ich coraz więcej, tworzyłam całe bukiety w zależności od potrzeb. Robiło się to a to z okazji ślubu, urodzin, czy też na pogrzeb. Potem jak dostępne były wstążki, dużo bukietów robiłam z tego materiału, bardzo ładnie wyglądały np. kalie.

W 1986 roku była Pani uczestnikiem Przeglądu Polskiej Sztuki Ludowej w Hamburgu, gdzie podczas warsztatów wykonywała Pani różnorodne kwiaty ludowe. Jak wspomina Pani tamten wyjazd i atmosferę?

W Hamburgu przyjęto nas bardzo serdecznie. Pojechaliśmy tam na zaproszenie Stowarzyszenia „Przyjaźń polsko-niemiecka”. Grupa z Polski liczyła 5-ciu twórców. Byli to mieszkańcy Podkarpacia, ludzie tworzący w różnych dziedzinach: pisanki ludowe, rzeźba w drewnie, wyroby gliniane, bukiciarstwo i miedzioryt. Zainteresowanie naszymi wyrobami było bardzo duże. Ja sama robiłam kwiaty na życzenie kilku Pań. Bardzo im się podobało to co wykonywałam, jak również strój ludowy, w którym byłam ubrana. Była to dla mnie naprawdę duża satysfakcja.

Czy zanikająca już dzisiaj umiejętność znalazła też następców wśród młodego pokolenia? Czy byli tacy, którzy chcieliby się tego od Pani uczyć?

Postronnych zainteresowanych raczej nie było tak by samodzielnie przychodzili do mnie na naukę. Rzadko kto z własnej inicjatywy i dla własnej potrzeby był tym zainspirowany. Ale wszystkie swoje umiejętności przekazałam wnuczce Eli, która w wolnych chwilach tworzy własne kwiaty i kompozycje i uczy tego swoje koleżanki.

Dziękuję za rozmowę i życzę długich lat życia i zdrowia oraz spełnienia się w dziedzinie, która stała się Pani pasją.

Rozmawiała: Małgorzata Burda - Król

OCALAMY OD ZAPOMNIENIA

„Ocalić od zapomnienia – Spotkanie z Twórcami Ludowymi” to projekt realizowany przez Trynieckie Centrum Kultury w Tryńcy, w ramach działania „Wdrażanie LSR”.

To odpowiedź na ideę rozpropagowywania twórczości ludowej. Projekt zakłada aktywizację społeczności lokalnej, w szczególności młodzieży; aby tradycje, obyczaje regionu, tajniki rękodzieła ludowego nie zniknęły, lecz były pielęgnowane przez następne pokolenia. Projekt doskonale wpisuje się w cele Lokalnej Strategii Rozwoju Krainy Sanu, które zakładają wzmacnianie i utrwalanie lokalnego dziedzictwa kulturowego. Przedsięwzięcie realizowano w Wiejskim Domu Kultury w Gniewczynie Łańcuckiej. Miejsce nie zostało wybrane przypadkowo. W tej miejscowości działalność prowadzi najwięcej twórców ludowych w gminie Tryńcza. Z pomocą instruktorów - Haliny Kogut

i Zofii Sokół, uczestnicy poszukiwali wspólnego motywu przewijającego się w kulturze tradycyjnej wsi. Bez wątpienia tego typu spotkania - warsztaty wzmacniają tożsamość lokalną mieszkańców, a także utrwalają i rozwijają dziedzictwo kulturowe. Często bywa tak, że w jakiejś dziedzinie rękodzieła specjalizuje się cała rodzina, co jeszcze bardziej uwidacznia potencjał tkwiący w lokalnej sztuce, który jednoczy pokolenia. Twórcy ludowi mogli uczestniczyć w zajęciach już po raz siódmy ale po raz pierwszy organizatorom udało się pozyskać środki unijne. Projekt „Ocalić od zapomnienia” cieszył się olbrzymim zainteresowaniem. Z niecierpliwością czekamy na kolejną edycję.

Przemysław Górski

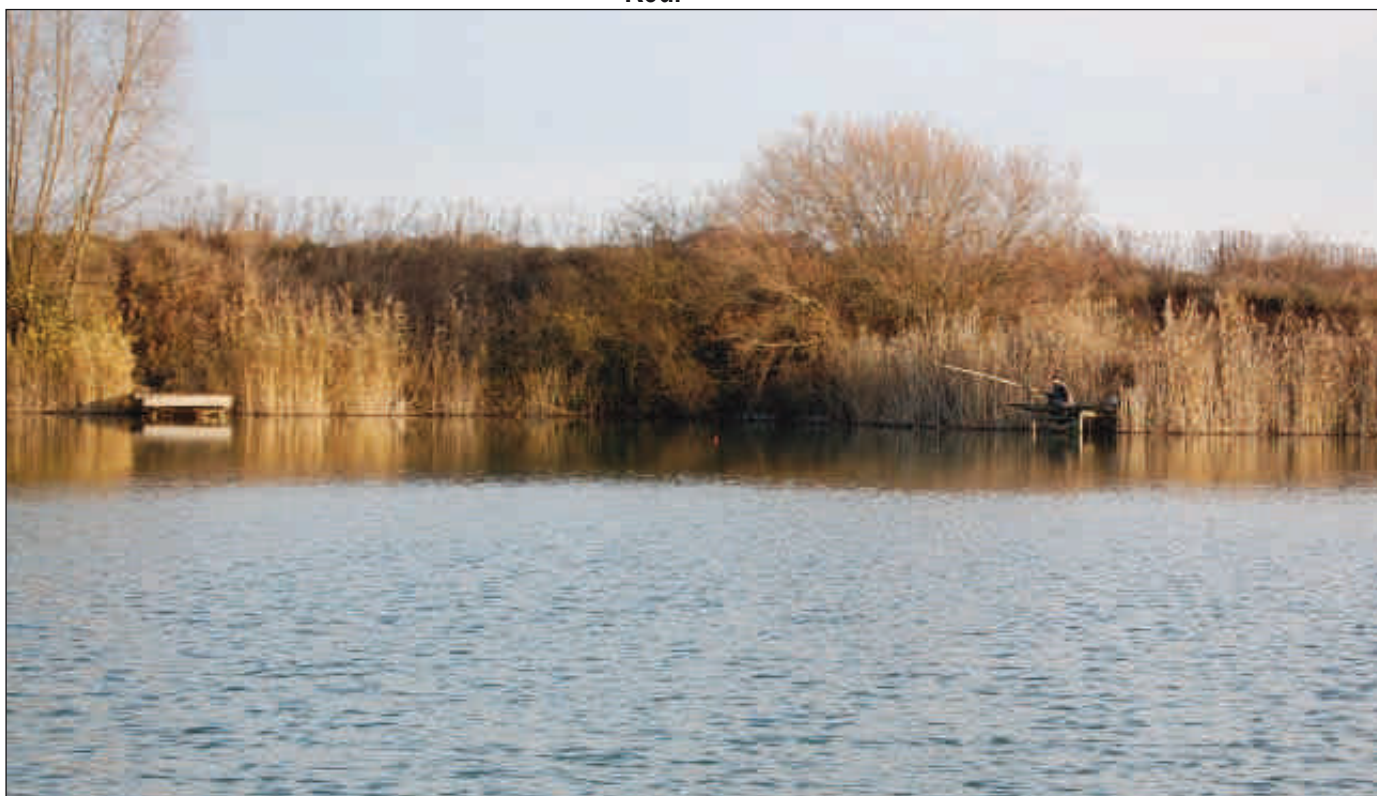

ZŁOWIĆ WIELKĄ RYBĘ

Gospodarstwo agroturystyczne „Zgoda”, jest jedynym miejscem w gminie Jarosław gdzie, można wypocząć na łonie natury łowiąc ryby lub spędzając czas z rodziną. W niedalekiej przyszłości planowana jest tam budowa domków letniskowych dla wypoczywających nad zalewem.

Zgoda to mała miejscowość oddalona 5 km od Jarosławia gdzie panuje cisza i spokój. Łowisko dysponuje parkingiem dla samochodów, polem namiotowym, sklepikiem, barem oraz paleniskami i miejscami na grilla. Gospodarstwo jest znane już w całej Polsce pod nazwą „Łowisko Zgoda”. Chętnie przyjeżdżają tam wędkarze i całe rodziny. Latem można się poopalać czy zagrać w siatkówkę plażową. „Łowisko Zgoda” to była żwirownia, istniejąca od około 40 lat. Jej dno jest zróżnicowane i czyste. Głębokość miejscami sięga nawet do 8-10 m. To duży około 7 hektarowy zbiornik. Na łowisku można złowić karpie i amury sięgające do 15-20 kg. Trafiają się także sumy do 40 kg. Gospodarze umożliwiają łowienie nawet powyżej trzech wędek. W chwili obecnej dostępne jest 20 stanowisk wędkarskich, ale niski brzeg umożliwia łowienie z innych miejsc.

Red.

OCZEKIWANIE WIOSNY

Czekam na liście soczystych zieleni,
i na to złoto, co się przez nie rozkruszy,
tworząc piegi na bezkrwawym czasie,

Czekam na brzęk w krainie kwiatów,
na ten zapach, co za cud uchodzi,
a który pszczoły dodają do miodu.

Czekam na gniazdo nagich, ślepych westchnień
na ciepło nocy, które się przez okna wdrze,
i utonie rozmową świerszczy w rozmarzonej głowie.

Czekam na modlitewne loty skowronka,
wszak jego „Zdrowaś Maryjo...” brzmi bardziej wyniośle,
i jego „Zdrowaś...” zdrowie nad ziemią obnosi.

Elżbieta Starzak

WIELKANOCNE TRADYCJE

W polskiej tradycji ludowej Święta Wielkanocne wiążą się z wieloma zwyczajami. Jednym z nich jest przygotowanie i święcenie palm w niedzielę poprzedzającą Święto Zmartwychwstania Pańskiego.

W tradycji ludowej, palma; zielona gałązka, jest symbolem sił vitalnych i życia, corocznej odnowy roślin, zapowiedzią ich kwitnienia i owocowania. Z palmami, którym przypisywano niezwykle właściwości, życiodajne, lecznicze i magiczne, łączyły się różne zwyczaje. Wszystkie przypisywane palmie właściwości dobroczynne miały się potęgować przez poświęcenie jej w kościele i obniesienie w kościelnej procesji. Święta Wielkanocne zbiegają się z początkiem wiosny. Jest to czas intensywnych porządków zarówno w domu jak i w obejściu. Wysprzątane domy dekoruje się świątecznymi ozdobami, pisankami. Dbłość o kultywowanie tradycji i obyczajów jest niezwykle ważna. Młode pokolenie należy zapoznać z bogactwem i pięknem staropolskich zwyczajów oraz obrzędów. W okresie przedświątecznym w Gminie Jarosław został zorganizowany konkurs „Najpiękniejsza palma i ozdoba wielkanocna”. W sobotę 9 kwietnia w Sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej w Wólce Pełkińskiej odbył się finał konkursu organizowanego przez Wójta

Gminy Jarosław, Przewodniczącego Rady Gminy oraz Stowarzyszenie „Wólczańskie” z tej miejscowości. Celem konkursu było podtrzymywanie i kultywowanie bogatych tradycji związanych ze Świętami Wielkanocnymi. Integracja i aktywizacja środowisk lokalnych poprzez przygotowanie palm i ozdób wielkanocnych. Wzbogacanie wiedzy o tradycjach, obrzędach oraz zwyczajach lokalnych. Ponadto zainteresowanie młodego pokolenia pielęgnowaniem dawnych zwyczajów i obrzędów związanych ze Świętami Wielkanocnymi. W konkursie mogły uczestniczyć zarówno formalne i nieformalne organizacje społeczne oraz młodzież ze szkół podstawowych i gimnazjów z terenu Gminy Jarosław. Przy okazji konkursu odbył się również kiermasz z oryginalnymi, ręcznie wykonanymi palmami oraz ozdobami świątecznymi. Organizowanie takich imprez sprzyja propagowaniu i popularyzacji rękodzieła ludowego. Piękne, ręcznie wykonane z naturalnych materiałów ozdoby stanowią alternatywę dla zalewających nasze sklepy tych produkowanych na skalę masową.

Zdzisława Kiełtyka

Fot. Urszula Starzak

TERESA BARTNIK

Od 35 lat jej pasją jest haftowanie, wyszywanie. Niejednokrotnie prowadziła kursy z haftu i robótek szydełkowych. Pani Teresa robi piękne, niepowtarzalne obrusy kościelne wzorem richelieu. Jej prace są znane nie tylko na terenie Gminy Grodziska Dolnego ale też w całej Polsce a nawet w USA. Swoją pasją zachęciła wiele pań do nauki hafciarstwa. Jej zbiory sięgają kilkaset prac, których nie sposób wszystkich zaprezentować.

Red.

BOGUSŁAWA KOHYT

Mieszkanca Nielepkowic, od kilku lat wykonuje piękne serwety. Prace Pani Bogusławy są niepowtarzalne, fascynują ją robótki na drutach i szydełku. Wolny czas poświęca również na robienie kwiatów z bibuły. Jako Instruktor w Domu Kultury w Nielepkowicach podtrzymuje tradycje muzyczno – wokalne w zespole wokально-instrumentalnym „Ekipa”. Nie brakuje jej też pomysłów kulinarnych, które niejednokrotnie zaprezentowała wraz z Paniami z Koła Gospodyń Wiejskich z Nielepkowic. Jej optymizm i chęć działania udziela się wielu młodym ludziom. Parce wykonane przez Panią Bronisławę Kohyt mogliśmy podziwiać podczas imprez organizowanych przez Nasze Stowarzyszenie tj. „Wystawy Twórców Ludowych” w Radawie, Konkursu Bożonarodzeniowego w Adamówce i wielu innych imprez gminnych.

Red.

Bogusława Kohyt druga od prawej.

ZESPÓŁ ŚPIEWACZY „MAJDANIACY”

Niedawno powstały w Majdanie Sieniawskim zespół śpiewaczy „Majdaniacy” prezentuje to, co najlepsze we współczesnej kulturze ludowej.

Majdan Sieniawski jest rozległą wsią, składającą się z kilku przysiółków, należącą administracyjnie do gminy Adamówka. Leży na północnym krańcu powiatu przeworskiego. W przeszłości, na terenie wsi przebiegała granica zaborów: austriackiego i rosyjskiego. Takie położenie, na styku dwóch krain politycznych, na granicy odmiennych regionów etnograficznych, gdzie mieszały się rozmaite wpływy kulturowe, a przy tym na uboczu, w oddaleniu od ośrodków miejskich, zaowocowało wytworzeniem się bardzo ciekawej, oryginalnej kultury ludowej, która nie uległa wypaczeniu i współcześnie rozwija się we właściwym kierunku. Kultury, której interesujące przykłady można obserwować także dzisiaj. Zespół śpiewaczy „Majdaniacy” w składzie: Wanda Działo (kierownik zespołu), Marianna Baran, Zofia Ładak, Helena Rutkowska, Janina Rzeźnik i Tadeusz Rzeźnik zna się i śpiewa razem od dziecka. Najpierw przy codziennych wiejskich zajęciach: pasieniu krów i innych pracach polowych; przy żmudnych zimowych pracach kobiecych: skubaniu pierza i przędzeniu; w trakcie obrzędów jako kolędniczki w ostatni dzień starego roku i jako kolędniczki chodząc z gwiazdą w wigilię święta Trzech Króli, podczas obrzędów weselnych i innych rodzinnych. Wreszcie w kościele, przy okazji uroczystych mszy świętych, niosąc wieniec dożynkowy, podczas pielgrzymek do sanktuariów maryjnych. Ten potencjał etnograficzny tkwiący w terenie Majdańszczyzny, gwarantuje oryginalny repertuar dla zespołu śpiewaczego, na który składają się pieśni: unikatowe kolędy świeckie dla panien i kawalerów, kolędy dla gospodarza, kolędy religijne, obrzędowe pieśni weselne, pieśni wielkopostne, ballady ludowe. Ich repertuar został doceniony przez komisje oceniające przeglądy folklorystyczne: zwycięstwo w przeglądzie – regionalnych eliminacjach do Ogólnopolskiego Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą – który odbywał się w 2010 r. w Kańczudze, 2. nagroda w XII Regionalnym Przeglądzie Grup Śpiewaczych w Zarzeczu w 2010 r., Nagroda Specjalna w XII Regionalnym Przeglądzie Grup Śpiewaczych „Kolędy i Pastoralki” w Pawłosowie w 2011 r. „Majdaniacy” również na polu teatru wiejskiego odnieśli sukces, debiutując z autorskim przedstawieniem teatralnym o pracy przy skubaniu pierza. Spektakl pt. „Skubaczki” otrzymał wyróżnienie w IX Regionalnym Przeglądzie

Grup Obrzędowych „Wątki Folkloru Ludowego” w Starym Dziukowie w lutym 2011 r. Stroje ludowe, nawiązujące do wzorców stroju biłgorajsko-tarnogrodzkiego i stroju przeworskiego, samodzielnie wykonały panie z zespołu. Częściowo są to kopie oryginalnych ubiorów ludowych znajdujących się w zbiorach Szkoły Podstawowej w Majdanie Sieniawskim, a częściowo rekonstrukcje w oparciu o ustne wskazówki Marii Krzeszowiec, jednej z najstarszych mieszanek Majdanu Sieniawskiego. Członkowie zespołu zajmują się plastyką obrzędową. Każda z pań posiada umiejętność wyrobu kwiatów z bibuły, służących do dekorowania obrazów religijnych, narożnych „kapliczek” domowych, wieńców nagrobnych i kościelnych feretronów, a także bibułowych bukietów o naturalistycznym wyglądzie – współczesnej dekoracji. Co roku wspólnie wykonują też wieniec dożynkowy. Wanda Działo, Marianna Baran i Janina Rzeźnik specjalizują się w wykonywaniu pisanek techniką oklejania wyduszek kolorowym papierem i bibułą. Helena Rutkowska pisze pisanki najstarszą wiejską techniką – przy użyciu wosku pszczelego. Wykonuje również tradycyjne ozdoby choinkowe – z papieru i bibuły w kształcie aniołów, gwiazdek i choinek. Tadeusz Rzeźnik konstruuje gwiazdy kolędnicze, wyklejane, wycinkami” – tj. konturowymi postaciami Trzech Króli z darami, pasterzy, baranków, szopki, czarownicy z maślnicą, myśliwych, zwierząt. Istotnym wsparciem dla zespołu „Majdaniacy” z Majdanu Sieniawskiego jest zrozumienie i życzliwość ze strony Wójta Gminy Adamówka – Edwarda Jarmuzewicza. Pozostaje życzyć zespołowi dalszych sukcesów na polu współczesnej kultury ludowej, nagród i wyróżnień w wielu przeglądach oraz konkursach folklorystycznych.

Katarzyna Ignas, etnograf Muzeum w Przeworsku

W związku ze zbliżającymi się naborami wniosków o przyznanie pomocy w ramach działań „Odnowa i rozwój wsi” oraz na „małe projekty” w ramach osi 4 Leader PROW 2007 – 2013

Stowarzyszenie „Kraina Sanu” – Lokalna Grupa Działania zaprasza wszystkie osoby zainteresowane składaniem wniosków do skorzystania z bezpłatnego doradztwa w wypełnianiu wniosków.

Z pomocy w wypełnianiu wniosków skorzystać można na miejscu, w siedzibie LGD w godzinach pracy biura.

Fot. Urszula Starzak

BIULETYN INFORMACYJNY I kwartał 2011

Zespół redakcyjny: Anna Machała, Anna Pokrywka, Magdalena Rachwał, Zdzisława Kiełtyka.

Nakład 1300 egz. Egzemplarz bezpłatny.

Projekt i skład: **TMSquad**

Publikacja współfinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich
Europa Inwestująca w obszary wiejskie operacja mająca na celu realizację działania 4.31 Funkcjonowanie Lokalnej
Grupy Działania, nabywanie umiejętności i aktywizacja, w ramach Osi 4 Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich
na lata 2007 - 2013